

Den 10. juli 2007 blev af Ophavsretslicensnævnet

i sag nr. 105

Kokkedal Drift ApS

mod

KODA og Gramex

afsagt følgende

Kendelse:

Indledning

Sagen angår størrelsen af det vederlag, som klageren, Kokkedal Drift ApS, skal betale til de indklagede, KODA og Gramex, for fremførelse af musik på hotelværelser, jf. ophavsretslovens § 2, § 75 a, stk. 2, samt §§ 65, 66 og 68.

Kokkedal Drift ApS er et anpartsselskab, der efter det oplyste driver hotelvirksomhed. Selskabet ledes af Gorm Lokdam.

KODA forvalter rettigheder til offentlig fremførelse af musikværker på vegne af komponister, tekstforfattere og musikforlæggere og er i medfør af ophavsretslovens § 75 a, stk. 1, godkendt af Kulturministeriet som forvaltningsorganisation.

Gramex er af Kulturministeriet godkendt som forvaltningsorganisation i medfør af ophavsretslovens § 68, stk. 2, og repræsenterer udøvende kunstnere og fremstillere af lydoptagelser (pladeproducenter).

Sagen er indbragt for Ophavsretslicensnævnet ved klageskrift af 1. april 2006. Formanden for nævnet har efter høring af sagens parter truffet afgørelse om, at sagen skal afgøres på grundlag af parternes skriftlige indlæg uden afholdelse af mundtlig forhandling, jf. § 6, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 25 af 14. januar 2004 om Ophavsretslicensnævnet.

KULTURMINISTERIET

30 JULI 2007

13947-1

I nævnets behandling af sagen har deltaget højesteretsdommer Peter Blok, advokat Hanne Bender og adjunkt Henrik Udsen.

Parternes påstande

Klageren har nedlagt påstand om, at de indklagedes vederlag for musikanvendelse på klagerens hotelværelser skal nedsættes.

De indklagede har påstået frifindelse.

Sagens baggrund og omstændigheder

Såvel KODA som Gramex opkræver vederlag for offentlig fremførelse af musik. På mange områder, herunder ved musik på hoteller m.v., er Gramex' tarif knyttet til den tarif, som gælder for vederlaget til KODA. Siden 2002 har Gramex i disse tilfælde opkrævet et vederlag svarende til 75 % af vederlaget til KODA.

De indklagedes priser for musikanvendelse på hotelværelser har sin baggrund i rammeaftaler med HORESTA, der er en landsdækkende brancheorganisation for hotel-, restaurant- og turisterhvervet med cirka 1900 medlemmer. De gældende rammeaftaler hidrører fra 2004.

Begge aftaler opererer med to forskellige tariffer, hvor den laveste tarif (pris I) finder anvendelse, når en udfyldt og underskrevet ansøgning med korrekte oplysninger er modtaget senest 8 dage før en virksomhed anvender musik første gang, og henholdsvis KODA eller Gramex har givet tilladelse til musikanvendelsen.

Den anden tarif (pris II) finder anvendelse de første 12 måneder af et aftaleforløb, når ovenstående betingelser ikke er opfyldt.

I rammeaftalen mellem KODA og HORESTA er følgende tariffer for 2004 aftalt for anvendelse af musik på hotelværelser:

Hotelværelser:	
Basispris for radio og/eller tv, pris I	7,50 pr. værelse pr. påbegyndt måned
Basispris for radio og/eller tv, pris II	11,25 pr. værelse pr. påbegyndt måned

I rammeaftalen mellem Gramex og HORESTA er følgende tariffer aftalt for anvendelse af musik på hotelværelser:

Hotelværelser:		
Basispris for radio og/eller tv, pris I	1/7-04 – 30/6-05	5,11 pr. påbegyndt måned
	1/7-05 – 30/6-06	5,36 pr. påbegyndt måned
	1/7-06 – 30/6-07	5,63 pr. påbegyndt måned
Basispris for radio og/eller tv, pris II	1/7-04 – 30/6-05	7,67 pr. påbegyndt måned
	1/7-05 – 30/6-06	8,04 pr. påbegyndt måned
	1/7-06 – 30/6-07	8,45 pr. påbegyndt måned

De nævnte priser reguleres efter pristal og efter den af Danmarks Statistik opgivne værelsesbelægningsprocent for hele landet for egentlige hoteller.

Klageren er ikke medlem af HORESTA.

Parternes anbringender

Klageren har anført, at en betaling på 7,27 kr. pr. måned til KODA svarende til 87,24 kr. pr. år pr. værelse er for høj. Det må herved tages i betragtning, at der i forvejen er betalt vederlag af radio- og tv-stationerne. Der bør endvidere tages hensyn til dels omfanget af musik, dels værelsesbelægningsprocenten. Klageren har oplyst en belægning på kun ca. 20 %, og det er alene 2 tv-kanaler, der stilles til rådighed for gæsterne på de enkelte værelser. Klageren har ikke noget ønske om at afspille musik fra de forskellige tv-apparater, men da musikken indgår som en del af en række tv-programmer, kan dette ikke fravælges, hvilket bør afspejle sig i vederlagets størrelse.

Vederlaget til KODA pr. værelse bør i hvert fald ikke overstige kabelvederlaget til KODA for en husstand, d.v.s. for 2 tv-kanaler 11,22 kr. pr. år. Vederlaget til Gramex bør udgøre 75 % af vederlaget til KODA.

Klageren har gjort gældende, at KODA misbruger sin monopolstilling og har i den forbindelse henvist til en Østre Landsrets dom af 28. juni 2002 i en sag mellem GT-linien A/S under konkurs og De Danske Statsbaner DSB samt DSB Rederi A/S, hvor DSB Rederi A/S blev dømt for ulovlig udnyttelse af en monopolstilling.

Klageren har afvist at være bundet af aftalerne med HORESTA, som klageren ikke er medlem af, og som alene repræsenterer en begrænset del af musikbrugerne på hotel- og restaurationsområdet.

De indklagede har anført, at de med HORESTA aftalte tariffer for musikanvendelse på hotelværelser er indgået efter et langvarigt forhandlingsforløb og et omfattende analysearbejde, hvilket er sket i samarbejde mellem de indklagede og HORESTA.

Vederlagsniveauet har stort set været uændret siden den første tarif blev aftalt med Centralforeningen af Hotelvært- og Restauratørforeninger i Danmark (CHR) i 1960. Ved prisfastsættelsen har altid indgået den officielle belægningsprocent, som der således er taget hensyn til ved fastsættelse af tarifferne.

De vederlag, der følger af rammeaftalerne mellem de indklagede og HORESTA, er rimelige og alment accepterede. Disse tariffer er indtil 2001 løbende blevet godkendt af Kulturministeriet som generelle tariffer. Fra 2001 har tarifferne ikke længere skullet godkendes af ministeriet.

De indklagedes betalingsmodel er enkel at administrere såvel for brugerne som for de indklagede, hvilket er til fordel for alle parter. Betalingen til de indklagede udgør en meget beskedent del af hotellernes samlede udgifter.

Ophavsretslicensnævnets bemærkninger

De vederlag, som KODA og Gramex forlanger for anvendelse af musik på hotelværelser, er aftalt med HORESTA, som er en repræsentativ organisation på området. De aktuelle tariffer er en videreførelse af tariffer, som har været gældende siden 1960, og som løbende har været godkendt af Kulturministeriet indtil 2001, da godkendelsessystemet ophørte. Det krævede vederlag pr. hotelværelse er relativt beskedent, og det kan på denne baggrund og under hensyn til den administrative byrde, som en modsat ordning ville indebære, ikke kritiseres, at der hverken tages hensyn til det enkelte hotels belægningsprocent eller til antallet af radio- og tv-programmer, som stilles til rådighed for hotelgæsterne.

Herefter, og da det, som klageren i øvrigt har anført, ikke kan føre til et andet resultat, tager nævnet de indklagedes påstand om frifindelse til følge.

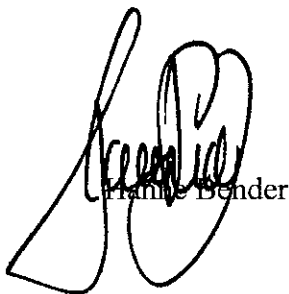
Thi bestemmes:

De indklagede, KODA og Gramex, frifindes.

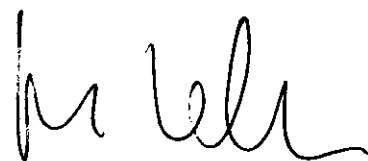
I medfør af § 4 i bekendtgørelse nr. 25 af 14. januar 2004 om Ophavsretslicensnævnet bestemmes, at det offentlige skal betale halvdelen af udgifterne ved nævnets behandling af sagen, mens KODA og Gramex solidarisk skal betale den anden halvdel.

Peter Blok

Frank Bønder

Henrik Udsen